

Küllap andis sein päeval salvestunud sooja edasi. Taimed kasvasid poole aeglasemalt ja müüki läksid kõige hiljem. Istikud olid väga ilusad tugevad.”

Karastamisega tasub vaeva näha, sest siis pole kasvuhoonesse istutatud taimedele kerged öökülmad enam ohtlikud, kui need peaksid mai lõpus – juuni algul ootamatult tulema.

Kasvuhoonesse istutamiseks annab kogenud istikukasvataja aga sellise nõuande:

“Ärge istutage tugeva päikesega, samuti mitte õhtul. Esimestel päevadel tuleb taimi kasta hommikul, see väldib juurepõletikku.” Järve

talulikus on igal aastal vähemalt 20–25 sorti tomatiistikuid. Millised on olnud rahva lemmikud?

Sobiv sort igale maitsele

Merike Rosenberg: “Kindlasti pööstomat ‘Betalex’, väga varane magus lihatomat, mida on kerge kasvatada. Paljudele meeldib roosa ja magus lihatomat, mida kutsu- me suupäraselt vaarikatomatiks, see sobib eriti hästi salatiks.

Väga populaarne on saagikas ja haiguskindel ‘Tolstoi’, mis kuulub kindlalt ka tänavusse sortimenti. Samuti väga varajane, saagikas ja ühtlaste viljadega on ‘Cindel’. Pal-

ju küsitakse ‘Härjasüdant’. Ovaalsete viljadega ‘Roma’ sobib muide ülihästi ka avamaale. Hästi on läinud triibuliste viljadega ‘Tigerella’.

Kollane ‘Citrina’ on hapuka maitsega, viljad meenutavad kujult sidrunit. Kuldkollane ‘Golden Königen’ on klassika ja paljude suur lemmik. Rahvale meeldivad väga ka pisikesed viinamaritomatid ja amplisse sobivad sordid.

Uudiseks on tänavu ‘Belle’ F₁, mis ei lõhene ja kasvab hästi ka raskemates oludes. Sel aastal õnnestus taas saada ‘Canario’ seemet, mis on saagikas magus kobartomat.”

KAJA KURG

TASUB TEADA

‘Macrophylla’ ilusa vormi saladus

REPRO

Jaapani enelas (*Spiraea japonica*) ‘Macrophylla’ on 1–1,2 m kõrgune värvikas põõsas, millega saab aeda ja haljasalale tekitada kogu suveks suuri rõõmsaid laike.

Kogu kasvuaja on põõsas kolmevärviline: ülemine kolmandik matt-punane, keskosa kollane ja alumine roheline.

Noored äsja puhkenud lehed ladvas on säravpunased. Juulis-augustis täiendavad värvikomplekti roosakaspunased õisikud. Sügisel värvub põõsas leekivpunaseks, jaapani enela sortide hulgas pole kellelgi teisel nii ägedat sügisvärvi.

Kahjuks näeb paljudes aedades seda toredat sorti inetult rootsakil ja lamandunud olekus, mis tema maine alla viib.

KAJA KURG

‘Macrophylla’ pikad oksad on suvel kenasti püstised vaid siis, kui kogu põõsas igal kevadel (või hilissügisel) enne lehtmist maha lõigata.

Jaapani enela ‘Macrophylla’ lehestik on kogu suve rõõmsalt värviline.

“Põhjus on vales lõikamises,” selgitab Igavere puukooli perenaine ja istikukasvataja Pille-Riin Villem. “Kevadel tuleb kogu põõsas

maapinna lähedalt maha lõigata. Pärast seda hakkavad kohe vuhinal kasvama noored värvikad võrsed.”

Aednik rõhutab: ei tohi jätta 20–30 sentimeetri kõrgust tüügast! Põõsas hakkab uusi kasve sel juhul ajama allesjätud varrejuppide otsast. Pikemaks kasvades vajuvad oksad laiali, sest suvega kasvab ‘Macrophylla’ võrse 100–120 sentimeetrit ning selline oks on raske. Aga kui ta algab maapinnalt, on tugev ega lamandu.

Ühe mõjuva laigu jaoks läheb vaja vähemalt viit ‘Macrophylla’ taime. See sort vajab palju päikest, sest vaid siis hakkavad lehevärvid särama. Varjus võib ligi tikkuda ka jahukaste.

Ärge jätke 20–30 cm kõrgust tüügast, lõigake maapinna lähedalt.

TT